

РЕШЕНИЕ

№ 19497

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 126 СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б М

при участието на секретаря И Т Т
като разгледа докладваното от Б М Гражданско дело № 20221110107149 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.124 във връзка с чл. 422 от ГПК във връзка с чл.430 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД.

Ищецът Ю Б» АД излага в исковата молба, че по силата и при условията на Договор за издаване на кредитна карта № ***** от 25.10.2006 г., сключен между „Ю Б” АД /с предишно наименование „Б"/ и И Г.ЕВ Д., ЕГН *****, в качеството на Картодържател, Банката му предоставила револвиращ кредит под формата на кредитен лимит в размер на 2560,00 лв. и издала като средство за отдалечен достъп до паричния ресурс персонална кредитна карта "Visa Classic". Картодържателят можел да усвоява предоставения кредит по начините, посочени в чл. 4, 5 и 6 от Общите условия на Банката за издаване и използване на кредитни карти (ОУ), представляващи неразделна част от процесния договор. Общите условия са предоставени на Картодържателя при подписване на процесния договор, като същият ги е приел без възражения.

Предвид специфичния характер на кредитния продукт, предоставен с Договора, Картодържателят усвоявал различни суми, през различните периоди. Можел да използва предоставеният му кредит, под формата на кредитен лимит по различни начини, с оглед на собствената си преценка и необходимост, поради което дължи като главница само това, което е изтеглил

/ потребил като стойност от картата, поради което тази величина може да бъде различна за различните месеци, като е възможно за някои месеци да не се дължи нищо, ако няма ползване на съответни суми, или дължимите такива са заплатени, т. е. за тези месеци той няма падеж за плащане. Ето защо всяко теглене от картата се дължи отделно, само за себе си, без да има периодичен характер. В случая картодържателят многократно усвоявал суми от разполагаемия кредитен лимит, като всички отделни трансакции, извършвани с картата, заедно с датите, основанията и стойностите им са описани в приложена към исковата молба аритметична справка за движението по картовата сметка. Поради това претендираната от ищеца непогасена главница в размер от 2487,10 лв. е формирана като сума от всички усвоявания, които Картодържателят е правил, като от тях са приспаднати направените погашения, при спазване на реда за погасяване, съгласно чл. 10.2. от Общите условия.

Излага доводи, че с подписване на договора са приети общите условия към него, с които картодържателят И Г.ЕВ Д. е бил запознат, както и че надвишаването на предоставения кредитен лимит се счита за нарушение на договора. В такива случаи, съгласно чл. 7.5. от ОУ, Картодържателят дължи на Банката такса за надвишен кредитен лимит в размер, посочен в Приложение № 1 към общите условия. Съгласно чл. 9 от Общите условия към процесния Договор, Банката издава и изпраща всеки месец с обикновена поща до Картодържателя Месечно извлечение, което отразява всички трансакции с картата, както и всички операции на Картодържателя, извършени през съответния месечен отчетен период. Месечните извлечения съдържат също: всички лихви, такси и други разходи и задължения, изброени в Приложение № 1 към процесиите Общи условия, начислени от Банката. Според предвиденото в чл. 10 от ОУ, Картодържателят може да погаси задълженията си, възникнали при използване на картата, в срок до датата на издължаване, посочена в месечното извлечение - изцяло и без начисляване на лихва (съгласно чл. 10.1. от ОУ), или на части. В случай, че Картодържателят избере да погасява задължението си на части, то в посочения срок на издължаване трябва да изплати най-малко Минималната месечна вноска, както и всички суми, за които е в забава и всяка сума, с която е превишил разполагаемия кредитен лимит. При тази хипотеза, върху усвоената и непогасена част от кредитния лимит се начислява възнаградителна лихва в

размер на договорения лихвен процент, посочен в Приложението към ОУ. Ако Картодържателят не погаси минималната погасителна вноска до датата на падежа, посочен в месечното извлечение, същият дължи на осн. чл. 10.3. от ОУ обезщетение за забава (мораторна лихва). Освен дължимата лихва, в приложението към Общите условия са изброени и дължимите такси, във връзка с предоставяните от страна на Картоиздателя допълнителни услуги, свързани с издадения платежен инструмент, поради което претендираната от ищеца сума в общ размер на 61,79 лв. — такси по Договора, представлява сбор от:

- 3 бр. такси за теглене на пари в брой от банкомат на друга банка, на обща стойност 24,60 лв.;
- 4 бр. такси за хартиено месечно извлечение, на обща стойност 8,00 лв.;
- 3 бр. такси за надвишаване на кредитен лимит, на обща стойност 14,19 лв.;
- 1 бр. такса при блокиране на карта/кредитен лимит по вина или небрежност на картодържателя, на стойност 15,00 лв.

Кредитополучателят се присъединил като застраховано лице към застрахователна програма „Защита на плащанията по кредитни карти“, подписвайки нарочна декларация. В последната Картодържателят изрично е декларираше своето съгласие, сумата на месечната застрахователна премия, определена съгласно ОУ на програмата, да бъде начислявана като задължение по кредитната карта, издадена от Банката и да бъде превеждана на Застрахователя. В този смисъл, претендираната като част от общото задължение сума от 51,01 лв. — застраховки, представлява сбор от непогасени от Картодържателя застрахователни премии по застрахователната програма.

От справката за движението по картовата сметка се установява, че картодържателят ползвал активно процесната кредитна карта в продължение на над 9 години и половина, като основно теглел с нея пари в брой от банкоматни устройства. Същевременно, кредитополучателя правил множество вноски за погасяване на задълженията си. Плащанията по договора за кредитна карта са преустановени, като в Банката- ищец е постъпила информация, че картодържателят И Г.ЕВ Д. е починал на

23.07.2016г., като оставил за законни наследници ответниците А. Г. Д., ЕГН ***** - съпруга; Г. И. Д., ЕГН ***** - син; Н. И. Д., ЕГН ***** — дъщеря, които на основание чл. 60 от Закона за наследството отговарят за задълженията му по процесния Договор за издаване на кредитна карта № ***** от 25.10.2006 г. и съгласно чл. 5 и чл. 9, ал. 1 от Закона за наследството, имат равни права върху наследството на наследодателя, като А. Г. Д. отговаря до размер от 6/8 части; Г. И. Д. и Н. И. Д. — всеки от тях до размер от 1 / 8 част.

Поради неизпълнение на договорните задължения за погасяване на дължимите суми от усвоения кредитен лимит в съответствие с Договора и Общите условия за издаване и използване на кредитни карти и на основание чл. 16.1.а от ОУ, Банката упражнила правото си да прекрати договора, поради неплащане на минималните месечни вноски по две последователни месечни извлечения с краен срок за плащане съответно 29.09.2016 г. и 31.10.2016 г. и съгласно чл. 16.3 от ОУ обявила цялото задължение по него за незабавно изискуемо и дължимо. Изявлението на кредитора за това е обективизирано в нарочни нотариални покани, изпратени до наследниците на кредитополучателя, които са представени като доказателства по делото. В тази връзка претендираната от заявителя сума в общ размер на 388,80 лв. — обезщетение за уведомяване, представлява сбор от разходите на Банката, във връзка с връчване на поканите до длъжниците за обявяване предсрочната изискуемост на кредитното задължение, приложени като доказателство към заявлението.

Поради липсата на доброволно изпълнение „Ю Б” АД пристъпило към принудително събиране на вземанията си по процесния договор, като на 16.10.2020 г. е подадено срещу ответниците заявление за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК, допускане на незабавното ѝ изпълнение и издаване на изпълнителен лист, по което е образувано ч. гр. дело № 50419/2020 г. по описа на Районен съд - София. ГО. 126 с-в. Издадената заповед за незабавно изпълнение от 10.11.2020 г., връчена на длъжниците при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което на осн. чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК Районен съд — София указал на Банката-заявител да предяви иск за вземането си.

Предвид изложеното са предявени искове за постановяване на решение,

с което да се приеме за установено по отношение на ответниците А. Г. Д. с ЕГН: *****, Г. И. Д. с ЕГН ***** и Н. И. Д. с ЕГН *****, че като законни наследници на починалия И. Г. ЕВ Д. с ЕГН *****, имат задължения към „Ю Б” АД, ЕИК: *****, произтичащи от Договор за издаване на кредитна карта № ***** от 25.10.2006 г., за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 10.11.2020 г. по ч. гр. дело № 50419/2020 г. по описана Районен съд - София. ГО. 126 с-в, както следва:

- длъжникът А. Г. Д., ЕГН ***** сумата от 1865,32 лв., представляваща 6/8 от непогасена главница по договора, ведно със законна лихва от 16.10.2020 г. до изплащане на вземането; 6/8 от възнаградителна лихва в размер на 40,94 лв. за периода от 02.09.2016 г. до 05.06.2020 г.; 6/8 от заемни такси в размер на 46,34 лв. за периода от 06.06.2016 г. до 11.10.2020 г.; 6/8 от нотариални такси в размер на 291,60 лв. за периода от 13.4.2020 г. до 11.10.2020 г.; 6/8 от застрахователна премия в размер на 38,26 лв. за периода от 27.5.2016 г. до 11.10.2020 г. и 348,52 лв. разноси по делото, а именно: 45,65 лв. държавна такса и 302,86 лв. възнаграждение на адвокат;

-длъжникът Н.И. Д., ЕГН ***** сумата от 310,89 лв., представляваща 1/8 от непогасена главница по договора, ведно със законна лихва от 16.10.2020г. до изплащане на вземането; 1/8 от възнаградителна лихва в размер на 6,82 лв. за периода от 02.09.2016 г. до 05.06.2020 г.; 1/8 от заемни такси в размер на 7,72 лв. за периода от 06.06.2016 г. до 11.10.2020 г.; 1/8 от нотариални такси в размер на 48,60 лв. за периода от 13.4.2020 г. до 11.10.2020 г.; 1/8 от застрахователна премия в размер на 6,38 лв. за периода от 27.05.2016 г. до 11.10.2020 г. и 58,09 лв. разноси по делото, а именно; 7,61 лв. държавна такса и 50,48 лв. възнаграждение на адвокат.

-длъжникът Г. И. Д., ЕГН: ***** сумата от 310,89 лв., представляваща 1/8 от непогасена главница по договора, ведно със законна лихва от 16.10.2020г. до изплащане на вземането; 1/8 от възнаградителна лихва в размер на 6,82 лв. за периода от 02.09.2016 г. до 05.06.2020 г.; 1/8 от заемни такси в размер на 7,72 лв. за периода от 06.06.2016 г. до 11.10.2020 г.; 1/8 от нотариални такси в размер на 48,60 лв. за периода от 13.4.2020 г. до 11.10.2020 г.; 1/8 от застрахователна премия в размер на 6,38 лв. за периода от 27.05.2016 г. до 11.10.2020 г. и 58,09 лв. разноси по делото, а именно; 7,61

лв. държавна такса и 50,48 лв. възнаграждение на адвокат.

Ответниците А. Г. Д., Г. И. Д., Н. И. Д., чрез назначения им особен представител, оспорват исквете по основание и размер. Посочват, че договорът е недействителен на основание чл. 14 ЗПК (отм.), поради неспазване на изискванията на чл. 6, чл. 7, т. 4-14 от ЗПК (отм.). Излагат твърдения, че договорната лихва противоречи на добрите нрави и представлява неравноправна клауза, която влече нищожността на договора като цяло. Правят възражение за погасяване на вземанията по давност.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От представените с исковата молба и неоспорени писмени доказателства се установява, че между страните е сключен договор за издаване на кредитна карта с наследодателят на ответниците, по силата на който му е предоставен револвиращ кредит под формата на кредитен лимит в размер на 2560,00 лв. и е издадено средство за отдалечен достъп до паричния ресурс персонална кредитна карта "Visa Classic". Договорът е сключен при Общи условия, приети от кредитополучателя с подписване на договора, според които същият можел да усвоява предоставения кредит и да изпълнява насрещните си задължения при условията, регламентирани в договора.

Изслушана е съдебно счетоводна експертиза, по която е направено следното заключение:

- Съгласно извлечение от движението по кредитната карта за процесния период сумата усвоена от картодържателя е в размер на 7 821,00 лева, посочени в таблица, като първото усвояване е на 17.01.2002г. -теглени на сума от 50,00лева и последно усвояване на 03.07.2016г. теглене в брой на сума в размер на 150,00лева.

- По сметката на процесния договор за кредитна карта са възникнали и отразени следните задължения за лихва сумата е 2 963,80 лева, за такси сумата е 1 353,83 лева, за нотариални такси сумата е 388,80 лева, за застрахователна премия и други разноски сумата е 394,19 лева, за съдебни разноски в размер на 2 885,09 лева.

- Общо усвоената сума от картодържателя и начислените задължения по сметката на процесния револвиращ кредит са в размер на 15 806,71 лева.

- Направените погасителни вноски по процесния кредит към Ю Б АД са в размер на 9 633,60 лева, като в таблица са посочени детайлно всички погасявания.

- Размерът на неизплатеното задължение по Договор за издаване на кредитна карта № ***** от 25.10.2006 г. до 20.09.2023 г. е 6 173,11 лева, отразени детайлно в таблица, от които за периода до 12.10.2020г. главница в размер на 2493,23лева, 154,10лева договорна лихва, 13,28лева наказателна лихва, разноси в размер на 388,80лева, нула лева за такси и разноси, за периода от 13.10/2020г. до 20.09.2023г. в общ размер от 3123,70лева.

От представените с исковата молба акт за смърт и удостоверение за наследници се установява, че И Гев Д. е починал на 23.07.2016г и е оставил за наследници ответниците, като А. Д. е негова съпруга, а Г. Д. и Н. Д. са син и дъщеря.

Установява се, че на 05.06.2020г. е връчено уведомление за предсрочна изискуемост на вземаното по договора на А. Д. при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, като извършените действия по връчването са описани в удостоверение , изготвено от връчителя, който е спазил изискванията за връчване на книжа на чл.47, ал.1 от ГПК, като е посетил адреса в три различни дни, в продължение на един месец, след което е залепено уведомление на адреса, който съвпада с установения след справка в НБДН. По същия начин са връчени уведомления за предсрочна изискуемост на другите двама длъжници на същия адрес, установен в НБДН. Уведомление по чл.47 от ГПК е залепено на 08.04.2020г. по отношение на всички ответници.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 430, ал.1 и 2 от ТЗ, с договора за банков кредит банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока. Заемателят плаща лихва по кредита, уговорена с банката.

В тежест на ищеца е да докаже съществуване на вземането по договор за издаване на кредитна карта, по който банката е изпълнила своето задължение за предоставяне на договорената сума, след което да е възникнало задължение за връщането ѝ при условията, регламентирани в договора.

От събраните по делото доказателства се установява и между страните не е спорно сключването на договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит за физически лица от 25.10.2006г., по силата на

който банката е предоставила на И Д. сумата от 2560,00 лева за усвояване по разплащателна сметка и е издала като средство за достъп до паричния ресурс персонална кредитна карта.

От заключението на вещото лице по ССЕ се установява, че кредитополучателят е ползвал представената му кредитна карта над 9 години, като е усвоена сума в общ размер от 7 821,00 лева, в периода от 17.01.2007г. до 03.07.2016г. С оглед на изложеното съдът приема, че банката е изпълнила задължението си да предостави договорения кредитен лимит, като е възникнало задължение за кредитополучателя да ползва отпуснатата сума, съобразно договореното и да заплаща предвидените в договора лихви и такси, както и да погасява задълженията си по кредитната карта в договорените срокове.

От заключението на вещото лице по основната ССЕ се установява, че картодържателят е ползвал кредитния лимит по предназначение по откритата за тази цел банкова сметка, по която са извършени тегления и плащания чрез терминални устройства, като е усвоена сума в общ размер от 7 821,00 лева в периода от 17.01.2007г. до 03.07.2016г. В изпълнение клаузите на сключения договор, в резултат от ползването на предоставения му кредитен ресурс за кредитополучателя са възникнали задължения в общ размер от 15 806,71 лева, но са **направени** погасителни вноски в размер на 9 633,60 лева, след което е останало задължение в размер на 6 173,11 лева, от които за периода до 12.10.2020г. главница в размер на 2493,23 лева, 154,10 лева договорна лихва, 13,28 лева наказателна лихва, разноси в размер на 388,80 лева, нула лева за такси и разноси, за периода от 13.10.2020г. до 20.09.2023г. в общ размер от 3123,70 лева.

Установява се, че на 23.07.2016г. кредитополучателят е починал, след което по разплащателната сметка не са постъпвали суми за погасяване на задълженията от неговите наследници, като последното теглене е от 03.07.2016г., а последното погасяване на дължимите суми е от 13.06.2017г. След смъртта на И Д. на 23.07.2016г., ответниците като негови наследници по закон отговарят за изпълнение задълженията на наследодателя си по процесния договор.

Поради неплащане на минималните месечни вноски по две последователни месечни извлечения с краен срок за плащане съответно

29.09.2016 г. и 31.10.2016 г. и на основание чл. 16.1, предложение първо от ОУ, Банката упражнила правото си да прекрати договора и обявила цялото задължение по него за незабавно изискуемо и дължимо. Изявлението на кредитора за това е обективизирано в нарочни нотариални покани, изпратени до наследниците на кредитополучателя, които са връчени на същите по реда на чл.47, ал.5 от ГПК, чрез залепване на уведомление.

От представените по делото уведомителни писма за предсрочна изискуемост се установява, че банката се е възползвала от предоставеното с чл. 16, ал.1 от ОУ право да обяви кредита за предсрочно изискуем, като с едностранно изявление, обективизирано в нотариална покана, изпратено до наследниците на кредитополучателя, е направила такова изявление. Установява се, че нотариалните покани до тримата наследници са връчени при условията на чл.47, ал.1 от ГПК на установения настоящ адрес, като е удостоверено че лицата не са намерени на адреса, след три посещения, след което е залепено уведомление на посочения адрес на 08.04.2020г. и е прието връчване на поканите на 05.06.2020г.

От установените по делото факти следва да се направи извод, че след 31.10.2016г. са били налице обективните предпоставки, регламентирани в договора, за обявяването му за предсрочно изискуем, като банката се е възползвала от това свое право и на 28.02.2020г., когато е изпратила уведомление до ответниците, обективизирано в нотариална покана, в което се съдържа нейното едностранно изявление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем. Към тази дата не е изтекъл петгодишен период за погасяване на вземането на банката по давност, а след предприемане на действия за принудително събиране на вземането започналият да тече на 31.10.2016г. давностен срок е прекъснат, след което е започнал да тече нов петгодишен срок за погасяване на вземанията по договора по давност, който не е изтекъл към датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК на 16.10.2020г. за процесните вземания. Предвид изложеното е неоснователно възражението на ответника за погасяване на процесните вземания по давност.

От горепосочените факти следва да се направи извод, че към 31.10.2016г. са били налице предпоставките на договора за обявяване на вземането по него за предсрочно изискуемо, поради неизпълнение на

задължението за плащане на суми за револвиране на кредита за два месеца. В тази връзка, кредиторът е упражнил правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, изпращайки уведомление до ответника. Предсрочната изискуемост е форма на изменение на договора, което настъпва с волеизявлението само на една от страните и при наличието на две предпоставки: обективният факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването на предсрочната изискуемост предполага изявлението на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасен остатък от него за предсрочно изискуем, което включва вноските с ненастъпил падеж, които не са изискуеми към момента на изявлението. Съгласно задължителните разяснения, дадени с т. 18 от ТР № 4 от 18.04.2014 г., в хипотезата на предявен иск по [чл. 422, ал. 1 ГПК](#) при вземане, произтичащо от договор за банков кредит с уговорка, че целият кредит става предсрочно изискуем при неплащането на определен брой вноски или при други обстоятелства, и кредиторът може да събере вземането си без да уведоми длъжника, вземането става изискуемо с неплащането или настъпването на обстоятелствата, след като банката е упражнила правото си да направи кредита предсрочно изискуем и е обявила на длъжника предсрочната изискуемост.

От представените уведомителни писма се установява, че същите са изпратени на установените адреси на ответниците и са връчени при условията на чл.47, ал.1 от ГПК. В определение по [чл. 274, ал. 3 ГПК](#) - № 47/17.01.2011 г. по ч. т. д. № 719/2010 г. на ВКС, II ТО е прието, че при връчване по възлагане от частен съдебен изпълнител ([чл. 18 от ЗЧСИ](#)) се прилагат общите правила на [чл. 37-58 ГПК](#), като отказът за получаване по [чл. 44 ГПК](#) или отсъствието от адреса по [чл. 47 ГПК](#) се удостоверяват от длъжностното лице, а съобщенията се считат за връчени. Доколкото връчването по реда на [чл. 47 ГПК](#) е допустимо при точно изброени предпоставки, удостоверяване на обстоятелства, относими към същите, следва да се съдържа в самото съобщение за връчването върху поканата и конкретно - да е посочена причината, обусловила приложението на [чл. 47, ал. 2 ГПК](#).

В настоящия случай се установява, че връчването е извършено с нотариална покана, но посоченото в определението на ВКС разрешение, следва да намери приложение и в този случай, поради което следва да се приеме, че уведомлението за предсрочна изискуемост е връчено чрез

залепване на уведомление по чл. 47 от ГПК на 05.06.2020г.

С получаване на уведомителните писма по този ред, изявлението на банката е достигнало до наследниците на кредитополучателя и кредитът е станал предсрочно изискуем, като в този смисъл е съдебната практика на ВКС, според която предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването и - Решение № 139 от 05.11.2014 г. по т. д. № 57/2012 г. на I т. О. на ВКС, [Решение № 114 от 07.09.2016 г.](#) по т. д. № 362/2015 г. на II т. о. на ВКС и [Решение № 198 от 18.01.2019 г.](#) по т. д. № 193/2018 г. на I т. О.

Неоснователни са възраженията на ответника за нищожност на договора за издаване на кредитна карта при условията на чл. 14, ал.1 от ЗПК /отм/, според която при неспазване изискванията на [чл. 6](#), [чл. 7](#), т. 4 - 14, [чл. 8](#), ал. 1, [чл. 9](#), ал. 1 и [чл. 10](#), договорът за потребителски кредит е недействителен. В случая не се установява неспазване на чл. 6 и чл.7 от ЗПК/ отм/, тъй като договорът е сключен в писмена форма и съдържа всички условия за сключването и изпълнението му. Същият е изпълняван от картодържателя над 9 години, през които не е допускано просрочие и не е даван повод кредитът да се обяви за предсрочно изискуем. Спазени са изискванията на чл.7, ал.1 , т 4-14 от ЗПК /отм/, като от съдържанието на договора са ясни чистата стойност на кредита (подлежаща на получаване главница на кредита); максимален размер на кредита, условията за издължаване на кредита от потребителя, включително размера, броя, периодичността и датите на погасителните вноски , разходите по [чл. 21](#), ал. 2, с изключение на тези, които възникват поради неизпълнение на договора от страна на потребителя; елементите на общата стойност на кредита, свързаните с договора разходи, които трябва да се понесат от потребителя, ако има такива; правото на потребителя да погаси предсрочно кредита, както и условията за прекратяване на договора, обезпеченията, които потребителят е длъжен да предостави, изискуемите застраховки и разходите по тях, ако изборът на застраховател не е предоставен на потребителя. Относно годишния процент на разходите по кредита, които потребителят трябва да направи, за да издължи кредита, условията, при които посочените в т. 6 разходи по кредита могат да бъдат променяни, съдът приема, че този критерий е неприложим към

процесния договор, тъй като размерът на разходите е обусловен от ползването на предоставения кредитен лимит и не може да бъде определен към датата на сключването му.

Анотирана съдебна практика В договора за издаване на кредитна карта се съдържа информацията относно посочените задължителни елементи на договора, обуславящи неговата действителност, поради което същият е изпълняван от наследодателят на ищците до смъртта му, след което са възникнали процесните просрочия, довели до прекратяване на договора и обявяването му за предсрочно изискуем.

От заключението на вещото лице по приетата ССЕ се установява, че дължимите и останали непогасени суми към 12.10.2020г. са в размер от 3049,41лева, от които 2493,23лева главница, 154,10лева възнаградителна лихва за периода от 02.09.2016г. до 05.06.2020г., 13.28лева наказателна лихва, нула лева такси и застраховки, както и 388,80лева разноси. В съобразителната част на т.2 на ТР №3/2017 г. от 27.03.2019 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че уговорената в договора лихва е възнаграждение за предоставянето и ползването на паричната сума за срока на договора. Упражненият избор от кредитора да прекрати договора с обявяването му за предсрочно изискуем, считано от 05.06.2020г., че не му се дължат лихви след тази датата. В този смисъл претенцията за договорна лихва за процесния период следва да се уважи до посочения от вещото лице размер.

Съдът констатира, че общият размер на предявените иски за главница, възнаградителна лихва, такси, застраховки и разноси е в размер на 3043,28лева, а според вещото лице по ССЕ дължимата неплатена сума е 3049,41лева, но разпределена различно по компоненти, поради това предявените иски с правно основание чл.430, ал.1 и ал.2 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД следва да се уважат до пълния предявен размер.

В тази връзка следва да се вземе предвид приетото в мотивите към т.2 от тълкувателно решение 8/2017г. по т.д. № 8/2017 г. На ОСГТКВКС, а именно, че няма пречка в заявлението, съответно в исковата молба да бъде посочено като основание неизпълнението на сключен договор за кредит и да бъде посочен общият размер на претендираната главница, като само възнаградителните лихви и лихвите за забава бъдат конкретизирани по период и размер. В случая е приложим общият принцип, че при поискано

присъждане на сума в по-голям размер от дължимата, съдът може да уважи частично иска за доказаня размер на вземането. Следва да са налице обаче общите предпоставки за редовността на исковата молба относно индивидуализацията на процесното вземане. Всяко от отделните вземания на кредитора, породено от сключения договор за кредит, следва да бъде индивидуализирано със съществените му белези - главница, възнаградителна лихва, договорено или дължимо по закон обезщетение за забава, неустойки, такси, застраховки и други, включени в общия размер на претендираната в заявлението сума. Вземането за дължимата главница следва да се счита конкретизирано в достатъчна степен, когато е посочено като глобален размер, без да са разграничени вноските с настъпил падеж от тези, които се претендират с оглед настъпила предсрочна изискуемост. Главницата по договор за заем/ кредит представлява дълг, чийто размер не се определя от периода на ползване. Възможността главницата да се изплаща разсрочено, на вноски, не променя характера на вземането. Поради това вземането е едно и също, независимо дали се претендира като сума, сбор от падежираните вноски, или като предсрочно изискуема главница".

В тази връзка съдът приема, че следва да бъдат уважени исковите до пълния предявен размер независимо, че е налице разлика в разпределението им по компоненти, които я формират-главница, възнаградителна лихва, наказателна лихва и такси, като се разпредели по следния начин: 2487,10лева главница, 154, 10лева възнаградителна лихва, 13,28лева наказателна лихва и 388,80лева разноси, които да се разпределят съобразно квотите на ответниците, а именно за А. Г. Д., сумата от 1865,32 лв., представляваща 6/8 от непогасена главница по договора, ведно със законна лихва от 16.10.2020 г. до изплащане на вземането; 6/8 от възнаградителна лихва в размер на 115,57лв. за периода от 02.09.2016 г. до 05.06.2020 г.; 6/8 от наказателна лихва до 05.06.2020г. в размер на 9,96лева, 6/8 от нотариални такси в размер на 291,60 лв. за периода от 13.4.2020 г. до 11.10.2020 г., за Н.И. Д. и Г. И. Д., сумата от 310,89 лв., представляваща 1/8 от непогасена главница по договора, ведно със законна лихва от 16.10.2020г. до изплащане на вземането; 1/8 от възнаградителна лихва в размер на 16,26лв. за периода от 02.09.2016 г. до 05.06.2020 г.; 1/8 от дължима към 05.06.2020г. наказателна лихва в размер на 1,66лв. за периода от 06.06.2016 г. до 11.10.2020 г.; 1/8 от нотариални такси в размер на 48,60 лв. за периода от 13,4.2020 г. до 11.10.2020 г.

Съгласно задължителните разяснения, дадени с т. 12 от ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на [чл. 422](#), респ. [чл. 415, ал. 1 ГПК](#), следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство. Поради изложеното и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК ответниците дължат на ищеца направените разноски. Исковете са уважени изцяло, поради което ответникът дължи на ищеца разноски в исковото производство в размер на 1774,58лева държавна такса, възнаграждение за особен представител, възнаграждение за вещо лице и адвокат. В заповедното производство са направени разноски в размер на 464,69лева за държавна такса и адвокатско възнаграждение, или общ размер от 2239,27лева, които следва да се присъдят съобразно дяловете на ответниците, като за А. Г. Д., сумата от 1679,45лева, представляваща 6/8 от разноските и за Н. И. Д. и Г. И. Д., сумата от 279,91лева за 1/8 от разноските.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от Ю Б» АД с ЕИК ***** срещу А. Г. Д. с ЕГН: *****, Г. И. Д. с ЕГН ***** и Н. И. Д. с ЕГН ***** обективно съединени иски с правно основание чл.124 във връзка с чл. 422 от ГПК във връзка с чл.430 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД, че като законни наследници на починалия И Г.ЕВ Д. с ЕГН *****, имат задължения, произтичащи от Договор за издаване на кредитна карта № ***** от 25.10.2006г., за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 10.11.2020 г. по ч. гр. дело № 50419/2020 г. по описана Районен съд – София, ГО, 126 с-в, както следва:

- А. Г. Д., ЕГН *****, дължи на Ю Б» АД с ЕИК ***** сумата от 1865,32 лв., представляваща 6/8 от непогасена главница по договора, ведно със законна лихва от 16.10.2020 г. до изплащане на вземането; 6/8 от възнаградителна лихва в размер на 115,57лв за периода от 02.09.2016 г. до 05.06.2020 г.; 6/8 от наказателна лихва до 05.06.2020г. в размер на 9,96лева, 6/8 от нотариални такси в размер на 291,60 лв. за периода от 13.4.2020 г. до 11.10.2020 г., както и 1679,45лева разноски по исковото и заповедно

производство.

- Н. И. Д., ЕГН *****, дължи на Ю Б» АД с ЕИК ***** сумата от 310,89 лв., представляваща 1/8 от непогасена главница по договора, ведно със законна лихва от 16.10.2020г. до изплащане на вземането; 1/8 от възнаградителна лихва в размер на 16,26лв. за периода от 02.09.2016 г. до 05.06.2020 г.; 1/8 от дължима към 05.06.2020г. наказателна лихва в размер на 1,66лв. за периода от 06.06.2016 г. до 11.10.2020г., 1/8 от нотариални такси в размер на 48,60 лв. за периода от 13.4.2020 г. до 11.10.2020 г.; и 279, 91лева разноси в исковото и заповедното производство.

- Г. И. Д., ЕГН: ***** дължи на Ю Б» АД с ЕИК ***** сумата от 310,89 лв., представляваща 1/8 от непогасена главница по договора, ведно със законна лихва от 16.10.2020г. до изплащане на вземането; 1/8 от възнаградителна лихва в размер на 16,26лв. за периода от 02.09.2016 г. до 05.06.2020 г.; 1/8 от дължима към 05.06.2020г. наказателна лихва в размер на 1,66лв. за периода от 06.06.2016 г. до 11.10.2020г., 1/8 от нотариални такси в размер на 48,60 лв. за периода от 13.4.2020 г. до 11.10.2020 г.; и 279, 91лева разноси в исковото и заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщението до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____